

Mavi Ve Beyaz

– hLy · 27 Ekim 2012

Sen yaktun , karanlık bir sokakta yolunu kaybetmiş çocuklar gibi ağlıyordum.
Sen yaktun, korkuyordum... Adım atmaktan.
Sen yaktun, ben kimsesiz ve yalnızdım onca kişiye rağmen.
Sen yaktun , saçma sapan anlamsız bir boşlukta yaşadığım.
sen yaktun, kalbimin kapıları kilitliydi sevdaya...

Bir gün sen geldin ansızın...
Çaldın pas tutmaya yüz tutmuş kapılarımı,
Kim o demeye fırsat kalmadan girdin içeri usulca ,
Sanki daha önce defalarca gelmiş gibi yıllarca kalbime ev sahipliği yapmış gibi...
Sen geldin hissetmeye başladı acıyı bile hissedemeyen nasırlaşmış kalbim,
Yeniden sevmeye başladı aşka asla diyen yüreğim,
Yeniden kanat çırpmaya başladı, uçmayı unutmuş hayallerim.

Günlerden Cumaydı ayın 14 ü mevsim sonbahar ...
Ama ben yaprak dökmüyordum bu defa
Yeşermeye başlıyordu kurumuş dallarım,
Sahi en son ne zaman çiçek açmıştı bu bahçede ,
Ne vakit renk mavi olmuştu ne vakit beyaz ?
Ne ara geldi sevdiğim güllerin kırmızısı,
Ne ara yeşil oldu yaprak?
Unuttuğum tüm renkler geldi senin varlığınla...
Şimdi sen gökyüzü gibi uçsuz bucaksız sevginle umut veren mavi,
Ben üzerine ne yazarsan kabul gören kağıt misali beyaz,
Sevgimiz mavi beyaz...
Ve sen hoş geldin Mavim...

hLy...